SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 18. novembra 2010*

V zadevi C-247/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemčija) s sklepom z dne 18. junija 2009, ki je prispela na Sodišče 7. julija 2009, v postopku

Alketa Xhymshiti

proti

Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi K. Schiemann (poročevalec), predsednik senata, L. Bay Larsen, sodnik, in C. Toader, sodnica,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za nemško vlado M. Lumma in J. Möller, zastopnika,

– za Komisijo Evropskih skupnosti V. Kreuschitz, zastopnik,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 (UL L 392, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71), Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe št. 1408/71, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo št. 118/97 (v nadaljevanju: Uredba št. 574/72), Uredbe Sveta (ES) št. 859/2003 z dne 14. maja 2003 o razširitvi določb Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 na državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva (UL L 124, str. 1) in Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb (UL 2002, L 114, str. 6, v nadaljevanju: Sporazum EU-Švica), podpisanim v Luxembourgu 21. junija 1999.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med A. Xhymshiti, albansko državljanko, ki zakonito prebiva v Nemčiji in je žena kosovskega državljana, ki zakonito prebiva v Nemčiji in dela v Švici, ter Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach (zvezni zavod za zaposlovanje – enota za družinske dajatve v Lörrachu, v nadaljevanju: FKL) v zvezi z zavrnitvijo zadnjenavedenega, da ji za njena dva otroka, ki imata nemško

državljanstvo, dodeli otroška dodatka, ki ustrezata razliki med švicarskim in nemškim otroškim dodatkom.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 Namen uredb št. 1408/71 in 574/72 je omogočiti prenos socialnih dajatev med državami članicami, da bi se olajšalo prosto gibanje oseb.

4 Člen 2(1) Uredbe št. 1408/71 z naslovom „Osebna veljavnost“ določa:

„Ta uredba se uporablja za zaposlene ali samozaposlene osebe in študente, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic in ki so državljani ene od držav članic, ali osebe brez državljanstva, ali begunce, ki stalno prebivajo na ozemlju ene od držav članic, pa tudi za njihove družinske člane in njihove preživele osebe.“

5 Člen 13 te uredbe z naslovom „Splošna pravila“ določa:

„1. Ob upoštevanju členov 14 c in 14 f se za osebe, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice. Zakonodaja, ki se uporabi, se določi v skladu z določbami tega naslova.

2. V skladu s členi od 14 do 17:

(a) za osebo, zaposleno na ozemlju ene države članice, velja zakonodaja te države, tudi če stalno prebiva na ozemlju druge države članice ali če je registrirani sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, ki osebo zaposluje, na ozemlju druge države članice;

[…]“

6 Člen 76(1) te uredbe z naslovom „Prednostna pravila v primeru prekrivanja upravičenosti do družinskih dajatev po zakonodaji pristojne države in po zakonodaji države članice, kjer imajo družinski člani stalno prebivališče“ določa:

„Kadar se v istem obdobju, za istega družinskega člana in zaradi opravljanja poklicne dejavnosti družinske dajatve dodeljujejo po zakonodaji države članice, na ozemlju katere družinski člani stalno prebivajo, upravičenost do družinskih dajatev v skladu

z zakonodajo druge države članice miruje do zneska, ki ga določa zakonodaja prve države članice, po potrebi v skladu s členom 73 ali 74."

7 Člen 10(1) Uredbe št. 574/72 z naslovom „Pravila, ki se uporabljajo v primeru prekrivanja pravic do družinskih dajatev ali družinskih dodatkov za zaposlene ali samozaposlene osebe" določa:

„1. (a) Upravičenost do družinskih dajatev ali družinskih dodatkov po zakonodaji države članice, v skladu s katero pridobitev pravice do teh dajatev ali dodatkov ni pogojena z zavarovanjem, zaposlitvijo ali samozaposlitvijo, miruje, kadar do zneska teh dajatev obstoji pravica do dajatev v istem obdobju in za istega družinskega člana po nacionalni zakonodaji druge države članice ali z uporabo členov 73, 74, 77 ali 78 uredbe.

(b) Kadar pa se na ozemlju prve države članice opravlja poklicna dejavnost:

(i) v primeru izplačljivih dajatev, ki izhajajo samo iz nacionalne zakonodaje druge države članice ali iz členov 73 ali 74 uredbe, osebi, ki je upravičena do družinskih dajatev, ali osebi, ki se ji morajo dajatve izplačati, pravica do družinskih dajatev, ki izhajajo bodisi samo iz nacionalne zakonodaje te druge države članice bodisi iz omenjenih členov, miruje do zneska družinskih dajatev, določenih z zakonodajo države članice, na ozemlju katere družinski član stalno prebiva. Stroške teh dajatev, ki jih izplačuje država

članica, na ozemlju katere družinski član stalno prebiva, krije ta država članica;

(ii) v primeru izplačljivih dajatev, ki izhajajo samo iz nacionalne zakonodaje druge države članice ali členov 77 ali 78 uredbe, osebi, ki je upravičena do teh dajatev, ali osebi, ki se ji morajo izplačati, pravica do teh družinskih dajatev ali družinskih dodatkov, ki izhajajo bodisi samo iz nacionalne zakonodaje te druge države članice ali iz uporabe omenjenih členov miruje; v tem primeru je oseba upravičena do družinskih dajatev ali družinskih dodatkov države članice, na ozemlju katere stalno prebivajo otroci, stroške krije ta država članica, in kadar to pride v poštev, do dajatev, ki niso družinski dodatki iz členov 77 ali 78 uredbe, stroške krije pristojna država, kot je določeno v teh členih."

8 Namen Uredbe št. 859/2003 je v tem, da se pravice, ki so državljanom Unije podeljene z uredbama št. 1408/71 in 574/72, razširijo na državljane tretjih držav.

9 V uvodnih izjavah 9, 11, 12, 15 in 16 te uredbe je navedeno:

„(9) Torej je treba predvideti, da se pravila za koordinacijo iz Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 uporabljajo za državljane tretjih držav, ki zakonito stalno prebivajo v Skupnosti in trenutno niso zajeti z določbami navedenih uredb na podlagi državljanstva in ki izpolnjujejo druge pogoje, določene

s to uredbo. Taka razširitev je zlasti pomembna zaradi prihodnje širitve Evropske unije.

[…]

(11) Določbe Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 so zaradi te uredbe uporabne le v kolikor oseba že zakonito stalno prebiva na ozemlju države članice. Zakonito stalno prebivališče je torej predpogoj za uporabo teh določb.

(12) Določbe Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 se ne uporabljajo, kadar je položaj v vsakem oziru omejen na eno samo državo članico. To zadeva, med drugim, položaj državljana tretje države, ki ima vezi le s tretjo državo in eno samo državo članico.

[…]

(15) Za dosego teh ciljev nujno in primerno razširiti obseg pravil, s katerimi se koordinirajo nacionalni sistemi socialne varnosti, tako da se sprejme pravni instrument Skupnosti, ki je zavezujoč in neposredno uporaben v vsaki državi članici, ki sodeluje pri sprejetju te uredbe.

(16) Ta uredba ne posega v pravice in obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov s tretjimi državami, katerih podpisnica je Skupnost in ki dajejo ugodnosti glede socialne varnosti.“

10 Člen 1 Uredbe št. 859/2003 določa:

„Ob upoštevanju določb Priloge k tej uredbi se določbe Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 uporabljajo za državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva, kot tudi za njihove družinske člane in preživele družinske člane, pod pogojem, da stalno zakonito prebivajo na ozemlju države članice in so v položaju, ki v nobenem oziru ni omejen zgolj na eno državo članico.“

11 V Prilogi k Uredbi št. 859/2003, ki se nanaša na posebne določbe iz člena 1 te uredbe, je v zvezi z Nemčijo določeno, da „[se v] primeru družinskih dajatev […] ta uredba uporablja le za državljane tretjih držav, ki imajo dovoljenje za stalno prebivanje, ki ustreza opredelitvi ‚Aufenthaltserlaubnis‘ ali ‚Aufenthaltsberechtigung‘ v nemški zakonodaji“.

12 Sporazum EU-Švica v členu 1 Priloge II k temu sporazumu, ki se nanaša na koordinacijo sistemov socialne varnosti, določa:

„1. Pogodbenici se dogovorita, da bosta na področju koordinacije sistemov socialne varnosti v medsebojnih odnosih uporabljali akte Skupnosti, [ki so navedeni

v sporazumu], v različici, veljavni ob podpisu sporazuma, vključno s spremembami iz oddelka A te priloge, ali enakovredne določbe.

2. Pojem ‚država(-e) članica(-e)' v aktih iz oddelka A te priloge se uporablja za države, zajete z zadevnimi akti Skupnosti, poleg tega pa tudi za Švico."

13 Oddelek A navedene priloge napotuje na Uredbo št. 1408/71 in na Uredbo št. 574/72.

Nacionalna ureditev

14 Člen 62(1) nemškega zveznega zakona o dohodnini (Einkommensteuergesetz, v nadaljevanju: EStG) določa:

„V zvezi z otroci v smislu člena 63, je do otroškega dodatka na podlagi tega zakona upravičena vsaka oseba:

1. ki ima na nacionalnem ozemlju stalno ali običajno prebivališče […]".

15 Člen 65(1) EStG z naslovom „Drugi otroški dodatki“ določa:

„Otroški dodatek za vzdrževanega otroka se ne izplačuje za otroke, ki so upravičeni do ene od teh dajatev ali bi bili do nje upravičeni, če bi bil vložen ustrezen zahtevek:

[…]

2. dajatve za otroke, ki so izplačane v tuji državi in ki so primerljive z otroškim dodatkom za vzdrževanega otroka ali z eno od dajatev, navedenih v točki 1;

[…]“

16 Predložitveno sodišče je navedlo, da upravičenje do nemškega otroškega dodatka ni pogojeno z opravljanjem gospodarske dejavnosti v Nemčiji.

17 Predložitveno sodišče je navedlo tudi, da so švicarski otroški dodatki primerljivi z nemškimi.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

18 Zakonca Xhymshiti živita s svojima otrokoma v Nemčiji in oba imata dovoljenje za stalno prebivanje, navedeno v tistem delu Priloge k Uredbi št. 859/2003, ki se nanaša na Nemčijo.

19 Alketa Xhymshiti, albanska državljanka, ne opravlja gospodarske dejavnosti. Astrit Xhymshiti, kosovski državljan, dela v Švici, kjer vplačuje prispevke za pokojninsko zavarovanje in zavarovanje za preživele družinske člane. Za svoja otroka, ki sta nemška državljana, od delodajalca prejema otroške dodatke.

20 Alketa Xhymshiti je od rojstva njunega prvega otroka Albiona, to je od 28. aprila 2005, od nemške države prejemala tako imenovani „delni“ otroški dodatek, ki ustreza razliki med nemškim otroškim dodatkom in nižjim švicarskim otroškim dodatkom.

21 Alketa Xhymshiti je 13. julija 2007 – po rojstvu njunega drugega otroka, Albione, 30. junija 2007 – vložila prošnjo za dodelitev delnega otroškega dodatka tudi za tega otroka.

22 FKL je na podlagi te prošnje 5. septembra 2007 razveljavila odločbo o dodelitvi otroškega dodatka za Albiona z razlogom, da Astrit Xhymshiti za tega otroka prejema otroški dodatek v Švici.

23 Alketa Xhymshiti je 12. oktobra 2007 FLK ponovno zaprosila za izplačilo otroškega dodatka za svoja dva otroka. FLK je to prošnjo, ki jo je prejela 15. oktobra 2007, zavrnila 25. oktobra 2007, ne da bi ob tem navedla imeni otrok. Menila je, da dodelitev delnih otroških dodatkov na podlagi uredb št. 1408/71 in 574/72 ni mogoča, ker zakonca Xhymshiti zaradi državljanstva ne spadata na področje uporabe Sporazuma EU-Švica.

24 FKL je 19. februarja 2008 zavrnila pritožbo, ki jo je Alketa Xhymshiti vložila zoper to zavrnilno odločbo. V odločbi, s katero je potrdila prvotno zavrnilno odločbo, je FKL navedla, da je hči Albiona od junija 2007 upravičena do tuje dajatve, ki je primerljiva z nemškim otroškim dodatkom, da pa to, da je ta dajatev nižja od nacionalne dajatve, ni upoštevno.

25 Alketa Xhymshiti je na podlagi zgoraj navedenega na predložitvenem sodišču vložila tožbo zoper zavrnilno odločbo z dne 25. oktobra 2007 in zoper odločbo o pritožbi z dne 19. februarja 2008. Zaprosila je tudi za izplačilo nemškega otroškega dodatka, do katerega je po njenem mnenju upravičena.

26 Ker je Finanzgericht Baden-Württemberg, ki odloča v sporu, dvomilo o možnosti uporabe Uredbe št. 859/2003 in s tem uredb št. 1408/71 in 574/72 glede državljanov tretje države, ki so v enakem položaju kot zakonca Xhymshiti, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba v primerih, v katerih državljan tretje države zakonito prebiva v eni od držav članic […] Unije in je zaposlen [v Švici], zanj in za njegovo ženo, ki je državljanka tretje države, v državi članici stalnega prebivališča uporabiti Uredbo

št. 859/2003 […], kar povzroči, da mora država članica stalnega prebivališča za delavca in njegovo ženo uporabiti uredbi št. 1408/71 […] in 574/72 […]?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen[,] ali je treba v okoliščinah, navedenih v prvem vprašanju, člene 2, 13 in 76 Uredbe št. 1408/71 […] in člen 10(1)(a) Uredbe št. 574/72 […] razlagati tako, da se materi, ki je državljanka tretje države, v državi članici stalnega prebivališča lahko zavrne dodelitev družinskih dajatev zato, ker je državljanka tretje države, čeprav je zadevni otrok državljan Unije?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

27 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali se Uredba št. 859/2003 uporablja za državljane tretje države, ki so v enakem položaju kot Astrit Xhymshiti in njegova žena.

28 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da mora v skladu s členom 1 Uredbe št. 859/2003 državljan tretje države izpolnjevati dva pogoja, da bi se zanj in za člane njegove družine lahko uporabile določbe uredb št. 1408/71 in 574/72. Prvič, v državi članici mora zakonito prebivati in, drugič, ne sme biti v položaju, ki je v vsakem oziru omejen zgolj

na eno državo članico. Iz uvodne izjave 12 Uredbe št. 859/2003, v kateri je podrobneje obravnavan drugi pogoj, je razvidno, da bi bilo to tako med drugim, če bi bil državljan tretje države v položaju, ki ima vezi le s tretjo državo in eno samo državo članico.

29 V zvezi s prvim pogojem je treba glede na informacije, ki jih je podalo predložitveno sodišče, ugotoviti, da tako Astrit Xhymshiti kot tudi njegova žena zakonito prebivata v Nemčiji in izpolnjujeta v Prilogi k Uredbi št. 859/2003 navedeni pogoj, da je treba imeti dovoljenje za stalno prebivanje. Lahko se torej šteje, da je prvi pogoj izpolnjen.

30 V zvezi z drugim pogojem je treba ugotoviti, da se položaj Astrita Xhymshitija v nobenem oziru ne navezuje na več kot eno državo članico, kot je v pisnih stališčih navedla nemška vlada in kot je razvidno iz predložitvenega sklepa. Dejstvo, da opravlja gospodarsko dejavnost v Švici, na zgoraj navedeno ne vpliva.

31 Je pa treba ugotoviti – kot sta soglasno navedli Komisija Evropskih skupnosti in predložitveno sodišče – da je treba za uporabo uredb št. 1408/71 in 574/72 Švicarsko konfederacijo obravnavati kot državo članico Evropske unije.

32 Tako sklepanje nalaga člen 1 Priloge II k Sporazumu EU-Švica, ki se nanaša na koordinacijo sistemov socialne varnosti. Ta člen v odstavku 1 namreč pogodbenicama nalaga, da na področju koordinacije sistemov socialne varnosti v medsebojnih odnosih

uporabljata akte Skupnosti, ki so navedeni v Sporazumu, v različici, veljavni ob podpisu tega sporazuma, vključno s spremembami iz oddelka A te priloge.

33 Poleg tega je v odstavku 2 tega člena 1 določeno, da se „[p]ojem ‚država(-e) članica(-e)' v aktih iz oddelka A te priloge […] uporablja za države, zajete z zadevnimi akti Skupnosti, poleg tega pa tudi za Švico."

34 Uredba št. 1408/71 in Uredba št. 574/72 sta navedeni v oddelku A Priloge II k Sporazumu EU-Švica z naslovom „Navedeni akti". Iz tega izhaja, da se določbe teh uredb poleg na države članice nanašajo tudi na Švicarsko konfederacijo.

35 Vendar pa je treba ugotoviti, da to ne velja za Uredbo št. 859/2003, ki ni navedena med akti Skupnosti, glede katerih se pogodbenici Sporazuma EU-Švica zavezujeta, da jih bosta uporabljali, in ki so s tem razlogom navedeni v oddelku A Priloge II k temu sporazumu. Ni sporno, da so v tem oddelku A našteti nekateri akti, ki spreminjajo uredbi št. 1408/71 in 574/72, kar dokazuje, da sta pogodbenici tega sporazuma hoteli, da so v njem posamično navedene vse spremembe teh zakonodajnih aktov.

36 Kot je upravičeno navedla nemška vlada v pisnih stališčih, ureditev, katere podlaga je navedeni sporazum, s tem da je omejena na uporabo aktov, ki so v navedenem sporazumu izrecno našteti, nima namena napotovati na akte v posodobljenih različicah. Zato tudi če bi se Uredba št. 859/2003 obravnavala kot taka, ki zgolj spreminja uredbi št. 1408/71 in 574/72, je vendarle ne bi bilo mogoče uporabiti v skladu s Sporazumom

EU-Švica. To uredbo, ki je bila sprejeta po podpisu Sporazuma EU-Švica, bi bilo torej vanj mogoče vključiti le s spremembo samega sporazuma.

37 Tako je treba ugotoviti, da to, da Astrit Xhymshiti opravlja gospodarsko dejavnost v Švici, ni dejavnik, ki bi njegov položaj razširjal prek meja ene same države članice. Navezne okoliščine iz njegovega položaja se namreč nanašajo na eno tretjo državo in na samo eno državo članico, in sicer na Švicarsko konfederacijo ter na Zvezno republiko Nemčijo.

38 Iz navedenega je razvidno, da se Uredba št. 859/2003 ne uporablja za položaj kot je ta, v katerem je Astrit Xhymshiti, ker drugi od dveh pogojev iz člena 1 navedene uredbe ni izpolnjen.

39 Glede na zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da če državljan tretje države zakonito prebiva v eni od držav članic Unije in je zaposlen v Švici, zanj v državi članici, v kateri ima stalno prebivališče, ni mogoče uporabiti Uredbe št. 859/2003, če ta ni navedena med akti Skupnosti v oddelku A Priloge II k Sporazumu EU-Švica, za katere sta se pogodbenici tega sporazuma zavezali, da jih bosta uporabljali. Zato ni mogoče šteti, da ima država članica stalnega prebivališča obveznost, da glede navedenega zaposlenega in njegove žene uporabi uredbi št. 1408/71 in 574/72.

Drugo vprašanje

40 Namen drugega vprašanja je ugotoviti, ali določbe uredb št. 1408/71 in 574/72 državi članici, v kateri ima zadevna oseba stalno prebivališče, omogočajo, da zavrne dodelitev otroškega dodatka državljanki tretje države na podlagi njenega državljanstva, če so njeni otroci državljani Unije.

41 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da zakonca Xhymshiti ne spadata na področje uporabe Uredbe št. 859/2003 – kot je to razvidno iz odgovora na prvo vprašanje – kar pomeni, da se zanju ne uporabljata niti uredbi št. 1408/71 in 574/72. Zato je dodelitev otroškega dodatka za njuna otroka urejena izključno z zakonodajo države članice, v kateri imata stalno prebivališče, to je z nemško zakonodajo.

42 Iz opisa nemške zakonodaje, ki jo vsebuje predložitveni sklep, pa je razvidno, da je dodelitev nemškega otroškega dodatka na podlagi člena 62(1)(1) EStG pogojena s tem, da ima zadevna oseba stalno prebivališče na nemškem ozemlju. Predložitveno sodišče je ugotovilo, da Alketa Xhymshiti kljub temu, da izpolnjuje navedeni pogoj, v skladu s členom 65(1)(1) EStG ni upravičena do navedenih dajatev, ker njen mož prejema primerljive dajatve v Švici.

43 Spomniti je treba, da pravo Skupnosti ne vpliva na pristojnost držav članic, da organizirajo svoje sisteme socialne varnosti, in da v odsotnosti usklajenosti na ravni Skupnosti vsaka država članica določi pogoje pridobitve dajatev s področja socialne varnosti ter znesek in trajanje le-teh (sodba z dne 21. februarja 2008 v zadevi Klöppel, C-507/06, ZOdl., str. I-943, točka 16).

44 V zvezi s tem zavrnitev dodelitve otroškega dodatka v Nemčiji ne more biti nezakonita zgolj zato, ker sta otroka zakoncev Xhymshiti državljana Unije, če – kot je razvidno iz ugotovitev predložitvenega sodišča – zakonski pogoji za tako dodelitev niso izpolnjeni.

45 Glede na zgoraj navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da členi 2, 13 in 76 Uredbe št. 1408/71 ter člen 10(1)(a) Uredbe št. 574/72 v zvezi z državljanko tretje države, ki je v enakem položaju kot tožeča stranka iz postopka v glavni stvari, niso upoštevni, saj njen položaj ureja zakonodaja države članice, v kateri ima stalno prebivališče. Zavrnitev dodelitve otroškega dodatka v državi članici, v kateri ima ta državljanka tretje države stalno prebivališče, ne more biti nezakonita zgolj zato, ker sta njena otroka državljana Unije, če – kot je razvidno iz ugotovitev predložitvenega sodišča – zakonski pogoji za tako dodelitev niso izpolnjeni.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranki iz postopka v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

1. **Če državljan tretje države zakonito prebiva v eni od držav članic Evropske unije in je zaposlen v Švici, zanj v državi članici, v kateri ima stalno prebivališče, ni mogoče uporabiti Uredbe Sveta (ES) št. 859/2003 z dne 14. maja 2003 o razširitvi določb Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 na državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva, če Uredba št. 859/2003 ni navedena med akti Skupnosti v oddelku A Priloge II k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb, podpisanim v Luxembourgu 21. junija 1999, za katere sta se pogodbenici tega sporazuma zavezali, da jih bosta uporabljali. Zato ni mogoče šteti, da ima država članica stalnega prebivališča obveznost, da glede navedenega zaposlenega in njegove žene uporabi Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 in Uredbo Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo št. 118/97.**

2. **Členi 2, 13 in 76 Uredbe št. 1408/71 ter člen 10(1)(a) Uredbe št. 574/72 v zvezi z državljanko tretje države, ki je v enakem položaju kot tožeča stranka iz postopka v glavni stvari, niso upoštevni, saj njen položaj ureja zakonodaja države članice, v kateri ima stalno prebivališče. Zavrnitev dodelitve**

otroškega dodatka v državi članici, v kateri ima ta državljanka tretje države stalno prebivališče, ne more biti nezakonita zgolj zato, ker sta njena otroka državljana Unije, če – kot je razvidno iz ugotovitev predložitvenega sodišča – zakonski pogoji za tako dodelitev niso izpolnjeni.

Podpisi